

NÀO TẤT CẢ CÙNG TÔN VINH THIÊN CHÚA!

... Thứ bảy ngày 23-8-2014 Chị Alice đã long trọng tuyên khấn vĩnh viễn tại Nữ Đan Viện Xitô thuộc giáo phận Laval miền Tây nước Pháp. Xin nhường lời cho Chị gọi lại chặng đường trải qua đưa đến ơn gọi chiêm niệm và khổ tu.

Không thể nói ơn gọi của tôi nảy sinh một sớm một chiều nhưng đúng ra nó được tôi khám phá và làm quen từ từ xuyên qua các biến cố và các cuộc gặp gỡ.

Tôi xuất thân từ một gia đình Công Giáo sống đạo nghiêm chỉnh. Ngay thời thiếu nữ tôi đã nhiệt thành tham gia các Nhóm Cầu Nguyện. Tôi còn nhớ có nghe nói về đời sống tu dòng như một cách thức dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA. Ý tưởng này khiến lòng tôi xôn xao giao động.

Đến tuổi dậy-thì dĩ nhiên tôi đẩy lui viễn tượng đó cho dầu tận tâm tâm tôi vẫn được lôi cuốn bởi lối sống tu dòng tuy không hiểu rõ bao nhiêu vào thời kỳ ấy. Tôi nhớ có lần tâm sự với chị cả tôi rằng: "Em sợ

đi tu làm dì phước lắm!" Tôi biết không bạn gái nào có cái lo sợ này. Do đó tôi quyết định tiếp tục sống mà không cần quan tâm đến vấn đề này.

Thế rồi cũng đến một thời điểm quyết liệt. Năm đó tôi thi đậu tú tài và rời mái ấm gia đình để bắt đầu cuộc đời sinh viên. Một buổi tối ngồi một mình trong phòng vắng tôi tự đặt câu hỏi: "Giờ đây phải làm gì với Đức Tin đã nhận lãnh?" THIÊN CHÚA hiện hữu là điều chắc chắn tôi không thể nghi ngờ. "Vậy thì, nếu THIÊN CHÚA hiện hữu, mình không thể sống y như thể không có Ngài!" Tôi tự nhủ như thế! Chính tư tưởng này đưa tôi đến quyết định phải dành thời giờ cho THIÊN CHÚA trong cuộc sống mỗi ngày bằng cách cầu nguyện và tham dự Thánh Lễ thường xuyên hơn. Và trong mọi sinh hoạt như chọn bạn, đi chơi và chương trình nghỉ hè tôi ước muốn phải thu xếp làm sao cho ăn khớp với quyết định ấy.

Chính vào lúc đó tôi khám phá ra Cầu Nguyện là thời gian tôi tự để cho mình được THIÊN CHÚA yêu thương. Từ đây Đức Tin tôi nhận lãnh trở thành Đức Tin của chính tôi, một liên hệ thân tình với THIÊN CHÚA. Tôi khám phá THIÊN CHÚA như một hiện diện và như một sức mạnh nội tâm làm cho tôi được mỗi ngày một phong phú hơn, cho đến một ngày tôi ngỡ ngàng tự hỏi: "Làm thế nào để có thể trả lại cho THIÊN CHÚA thể theo mức độ dồi dào Người đã ban cho mình?" Tôi bỗng hiểu ra rằng: "Chuyện đương nhiên không thể làm gì khác hơn là dâng hiến trọn cuộc đời cho THIÊN CHÚA!" Như vậy, cuộc sống tu dòng chính là con đường tuyệt vời nhất tôi nên chọn để dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA. Thế nhưng thực tế đâu có đơn giản!!!

Từ đó tôi quyết định bàn hỏi với một Linh Mục. Tôi chọn Cha Geslot, một Linh Mục của giáo phận. Cha khuyên tôi đến sống thử một thời gian tại Đan Viện Xitô. Tôi đến đó nhưng lại ra đi vì thấy không thích

hợp!!! Vào thời kỳ ấy tôi bị thu hút bởi các cộng đoàn mới, các hội dòng mới mang tính chất đặc sủng. Nói đúng ra vào lúc ấy tôi chưa sẵn sàng cho một nếp sống đan tu! Thật vậy, năm sau đó khi cuộc sống cầu nguyện đã đi vào chiều kích sâu xa hơn, tôi trở lại Đan Viện Xitô để sống thử lần thứ hai. Lần này tôi bắt đầu làm quen với cuộc sống cộng đoàn, với các giờ kinh phụng vụ, với các buổi đọc và suy niệm Lời Chúa, với lao động, với thinh lặng và với mối quan hệ huynh đệ. Tôi bắt đầu thoáng nhận ra cuộc sống đan tu hình như đáp ứng khát vọng tuyệt đối của tôi .. Thế nhưng tôi vẫn chưa muốn: gia nhập Đan Viện Xitô là chuyện gần như không thể nào thực hiện được. Tôi thật sự sống trong một cuộc tranh chấp nội tâm. Tôi do dự và bị dẫn co.

Sau cùng, tôi quyết định trở lại sống thử nơi Đan Viện Xitô lần thứ ba. Lần này thì mọi sự trở nên hiển nhiên. Đây chính là nơi tôi tìm kiếm. Tôi trải qua một tuần lễ trong an bình. Tất cả trở nên sống động và phù hợp với tôi. Tôi biết mình được tạo dựng cho cuộc sống này: một sự hiển nhiên nội tâm khiến tôi không còn có thể đặt lại vấn đề!

Thời gian tuần tự trôi qua trong cuộc sống nơi Đan Viện Xitô cho đến hôm nay: ngày tôi long trọng tuyên khấn vĩnh viễn. Tuyên khấn vĩnh viễn là chặng đến của một hành trình dài có phân định và được chín mùi. Giờ đây cuộc sống tiếp tục. Tôi thực thụ là thành phần của Đan Viện Xitô. Tôi rất hân hoan vui sướng. Đâm rễ sâu nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ tôi sống ơn gọi đan tu với một sức mạnh nội tâm. Nếu trước mắt người đời có lẽ đây là một điên loạn thì dưới con mắt Đức Tin, đây là một viễn tượng của hạnh phúc tràn đầy mà tôi đang tận hưởng. Và niềm hạnh phúc mỗi ngày một tăng thêm thể theo mức độ tôi dâng hiến trọn vẹn. Cuộc sống đan tu được dệt thành một cách hòa điệu giữa lao động và kinh nguyện. Lời cầu của chúng tôi bao gồm lời khấn nguyện dành cho anh chị em đồng loại và lời chúc tụng ngợi khen dâng lên THIÊN CHÚA, Đấng Toàn Năng và là CHA Chí Lành.

... Hát lên mừng THIÊN CHÚA một bài ca mới, tán tụng Người đi, từ cùng cõi địa cầu! Gầm thét lên, hỡi đại dương với muôn ngàn hải vật, hỡi các đảo và toàn thể dân cư! Nào đồng thanh, hỡi sa mạc cùng với thị thành, và bao thôn ấp người Kêđã du mục! Nào tất cả cùng tôn vinh THIÊN CHÚA, phổ biến cho các đảo bài tán dương Người! THIÊN CHÚA như vị anh hùng xuất trận, trang chiến binh, nhiệt khí bừng bừng, tiếng thét gào, tiếng hét xung phong, chống thù địch, vung cánh tay dũng tướng (Isaia 42,10-13).

("Paroles & Gestes", Magazine Diocésain d'Information et de Communication du Diocèse de Laval, No 162, Octobre 2014, trang 9-10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt